

Det udelelige

Naturvidenskaben fortæller os at der findes noget som hedder elementarpartikler. Dvs. partikler inde i atomerne (f.eks. ”kvarker” og ”leptoner”) som ikke kan deles i mindre dele. Man kan godt tale om dem og til en vis grad analysere dem, men man kan ikke opdele dem i deres bestanddele, thi der findes ingen bestanddele, der findes intet mindre end dem.

På samme måde findes der for os kristne ord, som kan kaldes ”elementarord”, dvs. ord som ikke fuldt ud kan forklares af andre ord. De har en mening, som ikke kan deles op i andre meninger.

Man kan tale om dem og prædike om dem, men i kernen er de udelelige. De skal derfor i sidste ende forstås uden forklaring. Og vil man ikke det, insisterer man på, at også disse ord kan forklares fuldt ud, så er man i en vis forstand uden for pædagogisk rækkevidde.

Sådanne udelelige ord er blandt andet ordene ”kærlighed” og ”synd.”

I dag er der ganske vist mange som hævder, at disse ord kan forklares fuldt ud. I enhver avis eller ethvert dameblad kan man jævnligt læse, at videnskaben nu ved præcis, hvad kærlighed er. Kærlighed er, siger man, en kemisk proces i hjernen, som pattedyret fik i sin udvikling fra amøbe til menneske, fordi denne kemiske proces gavner vores overlevelse. Det er, siger man, nyttigt for os som pattedyr, at vi bliver bildt ind, at vi elsker hinanden, fordi det sikrer at vi parrer os og passer på vores afkom. Det er stort set, hvad man i skolen eller i aviserne i dag lærer om kærlighed. I denne tankegang er kærlighed ikke et elementarord, det er tværtimod en nyttig løgn skabt af evolutionen.

Det eneste virkeligt udelelige er, siger man, viljen til overlevelse. Dvs. viljen til magt. Det man derved siger, er det samme som der siges med Adolf Hitlers mest berømte citat: ”Den som ikke har viljen til magt har ingen ret til at leve.”

Som kristne må vi omvendt sige, at når man hævder noget så åbenlyst vanvittigt som dette, så er man uden for pædagogisk rækkevidde. At hævde, at man har forklaret kærligheden ved at påvise, at den har med kemiske processer at gøre, er lige så tåbeligt som at hævde, at man har forklaret en klaverkoncert af Mozart ved at ”afsløre”, at den har med noder at gøre.

Mener man i alvor dette, så kan man ikke overbevises om kristendommens sandhed med argumenter, så kan man kun blive kristen gennem omvendelse. En omvendelse som lærer os, at al kærlighed er et mirakel som ikke er af denne verden og som derfor viser hen til den Gud, som har skabt verden.

Og det samme gælder, hvis man ikke har sans for ordet synd som et elementarord. Ordet synd er et lige så vigtigt ord som ordet kærlighed.

Ligesom ethvert menneske i sit hjerte véd, at kærlighed er den grundvold Gud har skabt verden ved, således véd ethvert menneske i sit hjerte også, at det er en synder, som mangler retfærdighed. Ethvert menneske véd når det ser sandt på sig selv, at det er skabt med et uroligt hjerte. Et uroligt hjerte som først kan finde hvile, når det finder hvile i Gud.

Dvs. når det finder hvile i troen på, at det vi mennesker burde gøre, det har den korsfæstede og opstandne frelser Jesus Kristus allerede gjort i vores sted. Ved hans kærlighedsgerning for os er vi blevet skænket syndernes forladelse og det evige liv.